

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเด็กด้อยโอกาส ความตระหนัก ความเชื่อถือ
และการตัดสินใจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
ในการให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน

นางสาววิไลลักษณ์ สุทธิพลธารง

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2540

ISBN 974-638-058-3

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**MEDIA EXPOSURE ON UNDERPREVILEGED CHILDREN PROBLEM,
PEOPLE'S AWARENESS, PERCEIVED CREDIBILITY
AND THEIR DECISION ON SUPPORTING
TO NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS
FOR CHILDREN DEVELOPMENT IN BANGKOK**

Miss Vilailuck Thitiponthamrong

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Development Communication
Department of Public Relations**

**Graduate School
Chulalongkorn University**

Academic Year 1997

ISBN 974-638-058-3

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเด็กด้อยโอกาส ความตระหนัก
ความเชื่อถือ และการตัดสินใจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
นคร ในการให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและ
เยาวชน

โดย

นางสาววิไลลักษณ์ ฐิติพลธำรง

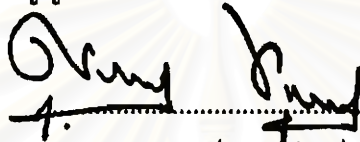
ภาควิชา

การประชาสัมพันธ์

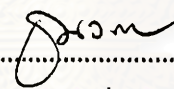
อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ ดร.ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ สุภวัฒน์ ชูติวงศ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนวดี บุญสิทธิ์)

.....
.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(อาจารย์ ดร.ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล)

.....กรรมการ
(ดร.วิเชียร เกตุสิงห์)

วิไลลักษณ์ วุฒิพลาร่าง : การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเด็กค้อยโอกาส ความตระหนัก ความเชื่อถือ และการตัดสินใจของประชาชน ในการให้ การสนับสนุนองค์ การเอกชนที่ พัฒนาเด็กและเยาวชน (MEDIA EXPOSURE ON UNDERPREVILEGED CHILDREN PROBLEM, PEOPLE' S AWARENESS, PERCEIVED CREDIBILITY AND THEIR DECISION ON SUPPORTING TO NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS FOR CHILDREN DEVELOPMENT IN BANGKOK) อ.ที่ปรึกษา : อาจารย์ ดร.ปาริชาติ ศตปิตานนท์ ๒ ไร่บด, 212 หน้า. ISBN 974-638-058-3

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเด็กค้อยโอกาสของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเด็กค้อยโอกาส ความตระหนัก ความเชื่อถือ และการตัดสินใจให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 423 คน ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS FOR WINDOW นำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การหาค่าสถิติแบบ t-test ONE-WAY ANOVA และการหาค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

- 1.ประชาชนส่วนใหญ่ในกรุงเทพฯ มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเด็กค้อยโอกาส จากสื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจในระดับปานกลาง และมีการเปิดรับจากสื่อบุคคลในระดับน้อย นอกจากนี้ยังพบว่าประชาชนมีความตระหนัก และการตัดสินใจให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับสูง ส่วนความเชื่อถือ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2.พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเด็กค้อยโอกาส จากสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล มีความแตกต่างกันตามระดับการศึกษา และอาชีพ
- 3.พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเด็กค้อยโอกาสทางสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักต่อปัญหาเด็กค้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน
- 4.พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเด็กค้อยโอกาสทางสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับความเชื่อถือต่อเนื้อหาที่เสนอปัญหาเด็กค้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน
- 5.พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเด็กค้อยโอกาสทางสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม
- 6.ความตระหนักต่อปัญหาเด็กค้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม
- 7.ความเชื่อถือต่อเนื้อหาที่เสนอปัญหาเด็กค้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม
- 8.ความตระหนักต่อปัญหาเด็กค้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์กับความเชื่อถือต่อเนื้อหาที่เสนอปัญหาเด็กค้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน

ภาควิชา การประชาสัมพันธ์
สาขาวิชา นิเทศศาสตร์พัฒนาการ
ปีการศึกษา 2540

ลายมือชื่อนิติ
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

3971743028 : MAJOR DEVELOPMENT COMMUNICATION
KEY WORD:

MEDIA EXPOSURE ON UNDERPRIVILEGED CHILDREN PROBLEM, PEOPLE' S AWARENESS, PERCEIVED CREDIBILITY AND THEIR DECISION ON SUPPORTING TO NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS FOR CHILDREN DEVELOPMENT IN BANGKOK. THESIS ADVISOR : Dr. PARICHART STHAPITANONDA SALOBOL 212 pp. ISBN 974-638-058-3

The purpose of this research was to study media exposure of people in Bangkok on underprivileged children problem and to study the relationship of media exposure with awareness, perceived credibility and decision on supporting to non-governmental organizations for children development in Bangkok. Questionnaires were used to collect data from a total of 423 samples. Frequency, percentage, mean, t-test, one-way ANOVA and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient were the statistics applied to analyze the data. SPSS for windows program was used for data processing.

The result of the study are as follows :

1. Most people are exposed to the problem of underprivileged children on mass media, specialized media at the moderate level and on interpersonal communication channel at the low level. Their credibility are also at the moderate level, but their decision on supporting to non-governmental organizations for children development are at high level.
2. Exposure on underprivileged children problem on mass media, specialized media and interpersonal communication channel of people in Bangkok are significantly different among those with different educational levels and occupations.
3. Media exposure are not correlated with their awareness regarding underprivileged children problem and the importance of non-governmental organizations for children development.
4. Exposure on mass media, specialized media and interpersonal communication channel are not correlated with their credibility regarding content of the problem of underprivileged children and the importance of non-governmental organizations for children development.
5. Media exposure are positively correlated with their decision on supporting to non-governmental organizations for children development in Bangkok.
6. Media awareness are negatively correlated with their decision on supporting to non-governmental organizations for children development in Bangkok.
7. Media credibility are not correlated with their decision on supporting to non-governmental organizations for children development in Bangkok.
8. Media awareness are Positively correlated with their credibility regarding content of the problem of underprivileged children and the importance of non-governmental organizations for children development in Bangkok.

ภาควิชา การประชาสัมพันธ์

สาขาวิชา นิเทศศาสตร์พัฒนาการ

ปีการศึกษา 2540

ลายมือชื่อนิสิต *Cyrt*

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา *Vitha Sthapitanonda Salobol*

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของ ดร.ปาริชาติ สถาปิตานนท์ ศโรบล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ซึ่งได้กรุณาตรวจแก้ไข ให้คำแนะนำ ตลอดจนได้ให้คำปรึกษา อย่างดียิ่งกับผู้วิจัยมาโดยตลอด ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ธนวิ บุญถือ ซึ่งกรุณาเป็นประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้คำแนะนำในด้านต่าง ๆ และดร.วิเชียร เกตุสิงห์ ซึ่งกรุณาเป็นกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งกรุณาให้คำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิจัยอย่างละเอียด

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณนวลจันทร์ ตุณนิมิตร บรรณาธิการบริหารนิตยสารแพรว นิตยสารในเครือ บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน) ที่กรุณาให้โอกาสและเวลา แก่ผู้วิจัยในการมาศึกษาเล่าเรียน ตลอดจนคุณแม่ เพื่อน ๆ พี่ ๆ ทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณสุไทรพร ชล วิไล ที่คอยเป็นกำลังใจ คอยดูแล และให้การสนับสนุนแก่ผู้วิจัยในทุก ๆ ด้าน ห้ายที่สุดท้ายขอขอบคุณ สมาชิกทุกคนในครอบครัว "ชลวิไล" ทุกท่าน

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะมีคุณค่า และเป็นประโยชน์กับท่านที่สนใจบ้าง ตามสมควร หากว่ามีข้อผิดพลาดประการใด ก็ต้องขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

วิไลลักษณ์ จูติพลธำรง

เมษายน 2541

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
บทที่	
1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	9
ปัญหาคำถามการวิจัย.....	10
สมมติฐานการวิจัย.....	11
ขอบเขตการวิจัย.....	12
นิยามศัพท์.....	12
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	14
2. ทฤษฎี แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
ทฤษฎีทางการสื่อสาร.....	16
ทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพของสื่อมวลชน.....	18
ทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพของสื่อบุคคล.....	24
แนวความคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร.....	27
แนวความคิดเกี่ยวกับความตระหนัก.....	33
แนวความคิดเกี่ยวกับความเชื่อถือ.....	37
ทฤษฎีการตัดสินใจ.....	46
แนวความคิดเกี่ยวกับองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน.....	57
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	66

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3. ระเบียบวิธีวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	81
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	81
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย.....	81
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	83
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	85
ความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ.....	86
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	86
เกณฑ์การให้คะแนน.....	87
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
4. ผลการวิจัย.....	93
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	137
สรุปผลการวิจัย.....	139
อภิปรายผลการวิจัย.....	146
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	164
รายการอ้างอิง.....	168
ภาคผนวก ก.....	181
ภาคผนวก ข.....	193
ประวัติผู้เขียน.....	212

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างมิติต่าง ๆ ของความน่าเชื่อถือตามแนวความคิดของ Aristotle, Hovland and Associates..... 42
2.	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างมิติต่าง ๆ ของความน่าเชื่อถือ กับมาตรวัดของ Andersen..... 43
3.	แสดงสิ่งบ่งชี้มิติต่าง ๆ ของความน่าเชื่อถือตามแนวทางวิจัยของ Andersen เปรียบเทียบกับมิติต่าง ๆ ของความน่าเชื่อถือตามแนวความคิดของ Aristotle, Hovland and Associates..... 43
4.	เปรียบเทียบแนวความคิดของ Berlo and Associates กับแนวความคิดของ Aristotle, Hovland and Associates และ Andersen เกี่ยวกับมิติต่าง ๆ ของความน่าเชื่อถือ..... 44
5.	แสดงมิติต่าง ๆ ของความน่าเชื่อถือ กับมาตรวัดของ Berlo and Associates..... 45
6.	แสดงการดำเนินงานขององค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน..... 62
7.	แสดงจำนวนบุคลากรขององค์การพัฒนาเด็กและเยาวชนประเภทต่าง ๆ 63
8.	แสดงการจัดทำเอกสาร สิ่งพิมพ์ขององค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน..... 64
9.	แสดงประเภทของเอกสาร สิ่งพิมพ์ที่องค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชนจัดทำ..... 64
10.	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ..... 94
11.	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ..... 94
12.	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา..... 95
13.	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการสมรส..... 95
14.	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนบุตร..... 96
15.	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ..... 96
16.	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้..... 97
17.	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ / รายจ่าย..... 97
18.	แสดงค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน..... 98
19.	แสดงค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ..... 99

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
20.	แสดงคำร้อยละ และค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กค้อยโอกาสของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล.....	100
21.	แสดงโอกาสการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง ในเรื่องประเภทเด็กค้อยโอกาส	101
22.	แสดงคำร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาเหตุของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กค้อยโอกาส.....	102
23.	แสดงคำร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเด็กค้อยโอกาสในสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับ.....	103
24.	แสดงคำร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการใช้ภาษาในการนำเสนอเรื่องเด็กค้อยโอกาสในสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ	104
25.	แสดงจำนวนและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนข้อของความตระหนักต่อปัญหาเด็กค้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน	105
26.	แสดงจำนวนและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความตระหนักต่อปัญหาเด็กค้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน.....	106
27.	แสดงจำนวนและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนข้อของความเชื่อถือต่อเนื้อหาที่เสนอปัญหาเด็กค้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน.....	108
28.	แสดงจำนวนและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความเชื่อถือต่อเนื้อหาที่เสนอปัญหาเด็กค้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน.....	109
29.	แสดงจำนวนและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนข้อของการตัดสินใจให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน.....	110
30.	แสดงจำนวนและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการตัดสินใจให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน.....	111
31.	แสดงคำร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน.....	112

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
32.	แสดงคำร้อยกลและคำเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอิทธิพลของสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม.....	113
33.	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารโดยรวม เกี่ยวกับเรื่องเด็กด้อยโอกาส ระหว่างเพศหญิงและเพศชาย.....	114
34.	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาสทางสื่อมวลชน ระหว่างเพศหญิงและเพศชาย.....	114
35.	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาสทางสื่อเฉพาะกิจ ระหว่างเพศหญิงและเพศชาย.....	115
36.	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาสทางสื่อเฉพาะกิจ ระหว่างเพศหญิงและเพศชาย.....	115
37.	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารโดยรวม เกี่ยวกับเรื่องเด็กด้อยโอกาส ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน.....	115
38.	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาสทางสื่อมวลชน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน.....	116
39.	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาสทางสื่อเฉพาะกิจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน.....	116
40.	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาสทางสื่อบุคคล ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน.....	117
41.	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารโดยรวม เกี่ยวกับเรื่องเด็กด้อยโอกาส ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน.....	117
42.	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาสทางสื่อมวลชน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน.....	118

สารบัญ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
43. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาส ทาง สื่อเฉพาะกิจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน.....	119
44. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาส ทาง สื่อบุคคล ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน.....	120
45. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารโดยรวม เกี่ยวกับเรื่องเด็ก ด้อยโอกาส ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน.....	120
46. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาส ทาง สื่อมวลชน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน.....	121
47. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาส ทาง สื่อเฉพาะกิจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน.....	121
48. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาส ทาง สื่อบุคคล ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน.....	122
49. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารโดยรวม เกี่ยวกับเรื่องเด็ก ด้อยโอกาส ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่างกัน.....	123
50. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาส ทาง สื่อมวลชน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่างกัน.....	124
51. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาส ทาง สื่อเฉพาะกิจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่างกัน.....	125
52. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาส ทาง สื่อบุคคล ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่างกัน.....	126
53. แสดงค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเด็กด้อย โอกาสทางสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ สื่อบุคคล และสื่อโดยรวม กับความตระหนักต่อ ปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน.....	127

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
54.	แสดงค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเด็กด้อยโอกาสทางสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล กับความตระหนักต่อปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อความสำคัญของการเอกรชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน.....	128
55.	แสดงค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเด็กด้อยโอกาสทางสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ สื่อบุคคล และสื่อโดยรวม กับความเชื่อถือต่อเนื้อหาที่เสนอปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อองค์การเอกรชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน.....	129
56.	แสดงค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเด็กด้อยโอกาสทางสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล กับความเชื่อถือต่อเนื้อหาที่เสนอปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อองค์การเอกรชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน.....	130
57.	แสดงค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเด็กด้อยโอกาสทางสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ สื่อบุคคล และสื่อโดยรวม กับการตัดสินใจให้การสนับสนุนองค์การเอกรชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน.....	131
58.	แสดงค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเด็กด้อยโอกาสทางสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล กับการตัดสินใจให้การสนับสนุนองค์การเอกรชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน.....	132
59.	แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างความตระหนักต่อปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อความสำคัญขององค์การเอกรชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน กับการตัดสินใจให้การสนับสนุนองค์การเอกรชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน.....	134
60.	แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างความเชื่อถือต่อเนื้อหาที่เสนอปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อองค์การเอกรชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน กับการตัดสินใจให้การสนับสนุนองค์การเอกรชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน.....	135

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
61.	แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักต่อปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อความสำคัญขององค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน กับความเชื่อถือต่อเนื้อหาที่เสนอปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน.....	136
62.	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ คือ การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเด็กด้อยโอกาส ความตระหนัก ความเชื่อถือ และการตัดสินใจให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน.....	145

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย